

SLOVENSKO PISMO

Ljubljana, 11. maja 2020

**Spoštovani gospod
Peter Limbourg
generalni direktor *Deutsche Welle*
Bonn, Zvezna republika Nemčija**

Podpisniki tega pisma se Vam moramo najprej predstaviti: smo svobodomiselnih in svobodoljubnih slovenskih intelektualci, nekateri med nami smo se že v osemdesetih letih preteklega stoletja, vsak na svojem področju, angažirali za samostojnost, neodvisnost in demokratičnost slovenske države, vsi pa si za to prizadevamo danes. Ta naša prizadevanja so bila zmeraj deležna močne podpore Zvezne republike Nemčije in njenih medijev, med njimi tudi *DW (Deutsche Welle)*. Poleg teh spominov nas na Nemčijo, njeno "liberalno demokracijo, zakoreninjeno v evropski kulturi", in na Vašo odlično ustanovo veže tudi privrženost geslu, ki je motto Vaše spletne predstavitve: "nepriistranske informacije za svobodo duha" (Unbiased information for free minds).

DW tuptam, v zadnjem času celo pogosteje kot navadno, posveča pozornost političnim dogajanjem v naši državi. S tem pismom Vas želimo na kratko informirati o svojih pogledih, ki se deloma razlikujejo od Vaših poročil, kar je po naši sodbi verjetno posledica nesporazuma.

13. marca 2020 je bila v Ljubljani - po odstopu dotedanjšega premiera Marjana Šarca - oblikovana nova desnosredinska koalicijska vlada, ki jo vodi Janez Janša, predsednik stranke, ki je zmagala na zadnjih parlamentarnih volitvah l. 2018. Ta vlada se je morala že v prvih dneh spoprijeti z epidemijo covid-19 in - podobno kot Vaša vlada - uvesti nekatere omejitve. Ukrepi te nove vlade so bili doslej uspešni: v Sloveniji je zaradi epidemije umrlo (sorazmerno) dvakrat manj ljudi kot v ZRN in desetkrat manj ljudi kot v naši sosedni Italiji. Danes Slovenija podobno kot druge evropske države "rahlja" preventivne ukrepe in življenje se počasi normalizira.

Odkar imamo novo koalicijsko vlado, pa prihaja tudi do protestov in demonstracij zoper njene ukrepe in omejitve, ki jih protestniki, privrženci bivše - precej brezbrizne in malomarne - vlade razglashajo za avtoritarne, represivne. Vlado premiera Janše obtožujejo, da epidemijo zlorablja za politične namene. To ni res! Nasprotniki sedanje vlade, ki so bili tudi nasprotniki vseh dosedanjih desnosredinskih vlad v tridesetih letih, odkar obstaja država Slovenija, pa ta neresnična dejstva nenehoma posredujejo tudi inozemskim medijem. Skratka: politične ambicije nasprotnikov aktualne vlade, ki je nastopila delo v težkih okoliščinah komaj pred dvema mesecema, vsiljujejo zmotne podobe o naši državi tudi tujini, kar podpisnike tega pisma zelo skrbi. Radi bi popravili napačni vtis, ki se je očitno pojavil tudi v Vaši hiši, ko je

omenjenim poskusom izrekla posebno priznanje. Zato nam dovolite, da na kratko predstavimo svoje poglede na dogajanje v naši državi.

Najprej je treba pojasniti, da je bila tako v preteklosti, v času "slovenske pomladi", kot tudi danes na Slovenskem vloga intelektualcev še kako pomembna. Ob koncu hladne vojne jim je za svoja stališča in poglede uspelo pritegniti tudi zanimanje drugih slojev slovenske družbe (še posebej kmetov, pa tudi delojemavcev, uradništva in celo pripadnikov drugih jugoslovanskih narodov, živečih v Sloveniji). To je ob koncu hladne vojne l. 1989 pripeljalo do ustanovitve Demosa (Demokratske Opozicije Slovenije), ki je izbral razpis prvih svobodnih demokratičnih volitev l. 1990, na njih tudi zmagal in sestavil prvo demokratičnoizvoljeno slovensko vlado, v katero je pritegnil tudi nekaj predstavnikov drugih, na volitvah nezmagovitih političnih strank dotedanjšega režima. O tem procesu so evropsko demokratično javnost izčrpno in objektivno seznanjala evropska občila in s svojo podporo pomembno pripomogla k zmagi demokracije, kar velja še posebej za nemške elektronske medije in tisk (npr. Deutsche Welle, Frankfurter Allgemeine, Die Zeit itn.), ki so tudi že prej namenjali precejšnjo pozornost preganjanju intelektualcev v nekdanji Jugoslaviji (npr. Edvarda Kocbeka, Milovana Đilasa itn.) in tudi zavoljo tega uživali v Sloveniji velik ugled.

V Jugoslaviji je komunistični režim tretiral novinarje kot »družbeno-politične delavce«, katerih naloga je sodelovanje pri uresničevanju njegove politike (in to pojmovanje se vse do danes ni bistveno spremenilo, saj so zdaj npr. osrednji, predvsem tiskani mediji v neposredni lasti predstavnikov krogov, ki so nastali iz do l. 1990 vladajočega političnega razreda). Medijsko prizorišče je še danes eden ključnih problemov nove slovenske države.

V letih 1945-90 vladajoči politični razred se je že od vsega začetka - čeprav zavoljo splošno znanega dogajanja v razpadli nekdanji jugoslovanski federaciji po l. 1991 zelo previdno - upiral demokratičnim spremembam, po l. 2002 pa je v Slovenijo pljusnil prvi očitnejši val poskusov restavracije socializma, ki ga je l. 2004, dvanajst let po razpadu Demosa, zaustavila prva desnosredinska vlada (Janeza Janše). Drugi val teh poskusov se je v času te Janševe vlade zgodil l. 2007, na predvečer predsedovanja Republike Slovenije Evropskemu svetu. Pri ponovnem pohodu levih strank, ki so (podobno kot Levica v ZRN) naslednice nekdanjega socialističnega režima, je prevladala tkm. »taktika novih obrazov« (npr. Zoran Janković, Alenka Bratušek, Miro Cerar, Marjan Šarec), oseb, ki so kandidirale za funkcijo predsednika vlade brez vsakršne politične kvalifikacije in povsem nepreskušene na državnem političnem prizorišču. Ti »novi obrazi« so v letih 2011-18 na trojih zaporednih predčasnih (!) volitvah preprečili volilno zmago strankam, navezujočih se na izhodišča gibanja »slovenske pomladi«. Marjan Šarec, premier, ki je konec januarja letos odstopil prostovoljno, npr. na zadnjih parlamentarnih volitvah l. 2018 sploh ni zmagal, ampak zgolj skrpal manjšinsko vlado, zato da je preprečil prevzem premierske funkcije zmagovalcu volitev Janezu Janši, s svojim nepričakovanim odstopom po komaj poldrugem letu vladanja pa je hotel izsiliti spet nove predčasne volitve, vendar se je pri tem uštel, saj je zgolj povzročil, da sestavi novo vladno koalicijo stranka, ki je pod predsedstvom Janeza Janše na volitvah l. 2018 zmagala. To taktiko »novih obrazov« pa sta pogosto spremljala tudi že omenjeni »izvoz« političnih scenarijev v tujino (v Italijo, na Finsko, v Veliko Britanijo, ZRN itn.), pa tudi "uvoz" iz tujine v Slovenijo.

Danes brezposelna aktualna opozicija pripravlja tretji val vračanja oz. obnavljanja elementov komunističnega sistema po zgledih zloglasnih Miloševićevih »mitingov resnice« in po vsem videzu namerava z množičnim kolesarjenjem in z ignoriranjem dejstev zrušiti legalno in legitimno slovensko vlado. Glavni mediji in nekateri novinarji, ki se Vam oglašajo, so opustili vrednote nepristranskosti in upoštevanja dejstev in spet postali "družbenopolitični"

delavci v službi politike, ki je v Sloveniji vladala 80% časa po l. 1990. Mi, podpisniki tega pisma, pa smo preprosto zavezani iztočnici, nedavno objavljeni na naslovni strani ene od nedavnih številk nemškega tednika *Der Spiegel*, ki se preprosto glasi: *Sagen was ist*.

S spoštovanjem!

dr. Dimitrij Rupel, bivši minister za zunanje zadeve Slovenije (1990-1993, 2000-2008)

dr. Damjan Prelovšek, bivši veleposlanik

Borut Trekman, bivši veleposlanik

Dejan Steinbuch, urednik Portalplus

Lojze Peterle, bivši predsednik vlade Slovenije (1990-1992), evropski poslanec (2004-2019)

dr. Peter Jambrek, bivši član in predsednik Ustavnega sodišča Slovenije (1991-1999)

dr. Andrej Čadež, univ. profesor

ing Radko Istenič, univ. profesor

Alenka Puhar, novinarka

dr. Janko Kos, profesor in akademik

Bojan Požar, novinar

Peter Jančič, odgovorni urednik Siol.net

Tino Mamič, urednik in novinar